

Tilbud kunne derfor ikke tillægges samme Værdi, som hvis det var Danske, det drejede sig om.

Det forekommer mig, at den Omtale, Justitsministeren den Gang fremkom med overfor denne Sag, i høj Grad viste den Retsløshed, som bestaar, og viste, at der derfor sikkert var Grund til at udvide Adgangen til at faa mere Ret ogsaa for disse Arbejdere, saa at det ikke altid skulde være Egespiret, som afgjorde de Trætter, der kunne opstaa mellem Arbejdsherren eller Forvalteren og deres polske Arbejdere. Der er Grund til at fremsætte en Henstilling til Autoriteterne og Øvrigheden om ogsaa at se paa disse Arbejdere som Mennesker, ogsaa at betragte og behandle dem som virkelige Mennesker og ikke stille dem hen som en Kaste for sig selv, som man i saa høj Grad kan behandle efter Fordomsbefindende. Disse Mennesker ere jo ikke i Hjemlandet blevne behandlede overvældende menneskeligt; de søge ud og behandles igen umenneskeligt, og som Følge deraf kan man ikke i stor Udstrækning vente menneskelig Opførsel af dem igen; de ere blevne brutaliserede og jagede og hundsede gennem hele deres Liv, de ere ofte blevne snydte og bedragede for de Penge, de mene at have til gode, og det fremgaar jo af selve den nævnte Skrivelse fra Foreningen for Tilvejebringelsen af Arbejdskraft, at det er den Erklæring, der afgives om Forholdene i Danmark, at her overholde Landmændene - ikke Kontrakterne, og at Arbejderne ikke faa deres Penge. Der tiltrænges utvivlsomt et andet Syn paa disse Mennesker. Vi have faaet nogle uhyggelige Paamindelser om at betragte de udenlandske Arbejdere med noget andre Øjne og behandle dem paa en anden Maade, end vi have gjort tidligere.

Den uhyggelige Balotti-Affære forekommer mig at vidne om, at der trænges til visse sociale Foranstaltninger til Beskyttelse af Polakkerne og til Højnelse af Kulturen, af Kultur for øvrig ikke alene hos Polakker og Russere, men ogsaa hos de Gødsejere og Forvaltere, som brutalisere og hundse disse ulykkelige Mennesker. Efter Balottis Voldshandlinger fik Landets Øvrighed ogsaa et nervøst Tilfælde. Man fandt, at nu skulde der foretages noget; disse uhyggelige Begivenheder kunde ikke gaa hen, uden at der fra Øvrighedens Side skete noget overfor de Udlændinge, som fandtes her i Landet. Og der foranstaltedes i den Anledning i Slutningen af November Maaned en Bataille her i København i Ryesgadekvarteret, hvor man slog

ned paa nogle Udlændinge, som midlertidig boede her. Politiet trængte bevæbnet ind hos en hel Mængde fredelige Folk, arresterede 10 Udlændinge, dels Russere, dels Polakker, dels andre Udlændinge fra de samme Egne. Men det har ikke været muligt ret at faa opklaret, hvorfor disse Anholdelser foregik. Straks efter at det var sket, taltes der om, at det var i Henhold til Fremmedloven. Og det er jo ganske sikkert saaledes, at Fremmedloven giver Justitsministeren en meget udstrakt Myndighed overfor Udlændinge; Udlændinge, som ere subsistensløse, ere hjemfaldne til Hjemsendelse. Men endvidere hedder det i Lovens § 13, at naar fremmede ikke have været her i 2 Aar, og naar deres Forhold dertil maatte give Anledning, kunne de paa Justitsministerens Befaling hjemsendes. Der gives jo her Justitsministeren en meget udstrakt Myndighed overfor fremmede. Det kommer i høj Grad an paa, hvilken Opfattelse Justitsministeren nærer, i hvor høj Grad han er gennemtrængt af Humanitet overfor disse Folk; deraf afhænger det jo i meget høj Grad, paa hvilken Maade Udlændingene skulde behandles. Jeg har set efter, hvorledes man i sin Tid, da den nugældende Fremmedlov behandlede her paa Rigsdagen, stillede sig til den stærke Myndighed, som Justitsministeren fik ved Loven, og jeg ser da, at afdøde C. Berg har talt meget stærkt imod, at der i den Grad gaves Justitsministeren Myndighed. Han hævdede, at vi skulde ikke benytte Udvisning overfor Folk, som søgte Asyl, naar de levede i Fred her i Landet, og han sagde, hvad man vil finde i Rigsdagstidenden for 1874—75 Sp. 5808: „Ja, eet er at være Herrer i vort eget Hus, men et andet er, om vi skulle være Tyranner og det mod vor Villie paa andre Staters Befaling“.

De Folk, som anholdtes i November med Balotti-Affæren som Baggrund, var politiske Flygtninge, som levede i Fred og Ro her i Landet, og hos hvem det ikke lykkedes at paavise nogen Uhæderlighed. En af dem havde rigelig Penge, derfor blev han anholdt og holdt i Arrest i lang Tid, andre havde ingenting, og det var Grund nok til at holde dem i Fængsel og senere at skaffe sig af med dem. To af disse ti anholdte blev hjemsendte, andre to blev løsladte, og de seks fik senere Lov at rejse bort noget mere frit end de første paa Grund af den Henvendelse, der derom var sket fra Folk, som interesserede sig for disse politiske Flygtninge, men Be-